

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נוספות**

422

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים"

לבד במלחמה עדיף

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

בהיכלו איה נוראותיו?" לא אמר נורא. אתא דניאל אמר: "נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו?" לא אמר גבור. ורבנן (ירמיה ודניאל) היכי עבדי הכי ועקרו תקנתא דתקין משה? אמר ר' אלעזר: "מתוך שיודעים בהקב"ה שאמיתי הוא לפיכך לא כזבו בו" (יומא' ט:).

וענינו כאשר נתבאר; דמאחר ובלבם לא השיגו נוראותיו וגבורותיו של הש"ת ויודעים בהקב"ה שהוא אמיתי ושונא השקר לפיכך; לא כזבו בו ולא אמרו אלא מה שבלבם. וזו היא עבודת האדם כל ימי חלדו; להתחזק תמיד בעבודת האמונה עד הגיעו למעלת פיו ולבו שוים באמונתו, יסודות האמונה ידועים לנו, אמנם כדי שיקבעו הדברים בלבנו זקוקים אנו לעבודה, עבודה זו היא ההתבוננות בידיעת ה' יתברך; "נִדְעָתָּהּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לַבְּיָדָה" ולהזורר ולהשיב את הידיעה אל הלב "כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל נַעַל הָאֲרֶזֶת מִתַּחַת אֵין עוֹד".

אחר פרשת התוכחה ודברי הברית שצוה ה' לכרות עם בנ"י בארץ מואב הוסיף משה לקרוא לכל ישראל וגלל בפניהם את כל הקורות אותן למן יציאת מצרים; "אִתְּם רְאִיתֶם אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם... המשך בעמ' 2 <<<

קץ למתן שכר המצוות ואלו הן; א. להאמין שיש אלוה אחד בעולם... (החינוך 'הקדמה') אולם עדין אינו שלם באמונתו, אם לא קובע הדברים בלבו ולא נעשו קנין לנפשו. ואמנם מי אשר יקבע האמונה בלבו ובנפשו, הרי זה עלה מעלה נוספת במעלות האמונה, שכן זהו יסוד מצות האמונה כדברי החינוך במצוה כ"ה; "וענין ההאמנה; שיאמין ויקבע בנפשו שהאמת כן".

וכן כתב הרמח"ל ב'דעת תבונות'; 'אבל יחודו לא די שהוא מתברר לנו, אלא שחייבים אנהנו להשיב אל לבנו הידיעה הזאת, לתקוע אותה בלבנו בישוב גמור בלי שום פקפוק כלל. והוא מה שמצונו מרע"ה מפי הגבורה; "נִדְעָתָּהּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לַבְּיָדָה כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל נַעַל הָאֲרֶזֶת מִתַּחַת אֵין עוֹד" ('דברים' ד ט) ('דעת תבונות' א מב). אבל הדרגה העליונה בעבודת האמונה דרגה שאין לה סוף; היא אמת באמונה דהיינו; פיו ולבו שוים. והוא שלא תהא השגת הפה גדולה מהשגת הלב וזו היתה מדתו של יעקב אבינו איש תם.

מעלה זו של אמת באמונה שהיא תכלית עבודת האמונה, מצאנו כפי המבואר; 'אתא משה אמר: "הַקָּל הַגָּדֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא" ('דברים' י). אתא ירמיה ואמר: "נכרים מקרקרין

האמונה בה' יתברך מצוה היא וכמ"ש ברמב"ם; 'יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון והוא ממציא כל נמצא וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהן לא נמצאו אלא מאמיתת המצאו... המצוי הזה הוא אלקי העולם אדון כל ארץ... וידיעת דבר זה מצות עשה שנאמר; "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ" ('יסודי התורה' א). ואם מצוה היא, הרי היא עבודה!

דרגות רבות בסולם העליה בעבודת האמונה. ואולם יש אשר לא דרכה כף רגלו על זה הסולם והולך בעולמו; "פְּסוּם שׁוֹטֵף" ('ירמיה' ח ו) בל יבין ונאבדה האמונה מלבבו ואף בפיו לא תזכר ועליו קורא ירמיה הנביא; "אֲכַדְהָ הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתְתָּהּ מִפִּיָּהֶם" ('ירמיה' ז כח) ויש אשר לא נכרתה הימנו האמונה כליל ורק בפיו ובלשונו תזכר וגם הוא מדתו גרועה ולמעלות האמונה עדין לא בא ובדברי הנביאים תחשב לו זאת כתביעה; "עַן פִּי נִגַּשׁ הָעַם הַזֶּה בְּפִי וּבִשְׁפִיתִי כְּפִדוֹנִי וְלָבוֹ רַחַק מִמֶּנִּי" ('ישעיה' כט).

אך יש ויעלה לדרגת מחשבה ביסודי האמונה ואע"פ שקיים במחשבתו מצות עשה וכדברי החינוך וז"ל; 'שש מצוות חיוכן תמיד וכל זמן וכל רגע שיהשוב בהן קיים מצות עשה ואין

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

המסות הגדולת אָשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ... נְאוּלָה אֶתְכֶם אֶרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לֹא בָּלוּ שְׁלֹמֵיכֶם... לָחֶם לֹא אָכַלְתֶּם" (דברים' כט) חזר משה רע"ה על כל המוצאות אותם במצרים ובמדבר, על אף היותם עדין במצב המדבר, למען יסיפו הבט והתבונן בנפלאות ה' אשר עשה עמהם, כדי שהאמונה תקבע בנפשם.

אדם הנכשל בחטא מתרחק מן האמונה ואף כי בידיעתו שלם הוא באמונתו, מכל מקום החטא מרחיק את האמונה מלבו. **ויסוד התשובה הוא;** להשיב את האמונה אל לבו ולהתקרב אל ה' אשר רוחק ממנו. **וכן בדברי המבי"ט;** חקרנו על גדר התשובה ומצאנו נכון ושלם והיא קרבה להשם מריחוק החטא, היות החוטא מרוחק מהקל יתברך כל זמן שלא שב בתשובה, כי מי שעומד לפני מלך ב"ו אינו עובר על דבריו והקל יתברך מלא כל הארץ כבודו. וכשהוא שב וניחם על מה שעשה נותן אל לבו כי הוא לפני הקל ית', בהיות כל הארץ מלאה מכבודו ויבוש ממה שחטא ובוזה נתקרב אליו במחשבתו ('בית אלוקים' שער התשובה א).

מכלל עבודת האמונה היא; עמידת האדם בנסינות אשר ינסה ה' אותו לאורך כל ימיו, **הוא שאמר הכתוב;** "כִּי מִנְסָה ה' אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם" (דברים' יג). עבודת האדם בעת הנסיון היא תלות כל מקריו ועניניו בהנהגת שמים. ובדבר הזה בדקו הקב"ה לאברהם אע"ה ונמצא שלם, שכן עשרת הנסיונות אשר נתנסה, מהם היו נסיונות בציווי ישיר כמו; "לֶךְ לָךְ" ('בראשית' יב א) המילה והעקידה. **ומהם נסיונות אשר נוצרו ע"י מאורעות הימים;** נסיון הרעב, לקיחת שרה ומלחמת המלכים.

באלו האחרונים היתה עבודתו של אאע"ה להאמין ולהכיר, כי כל הקורות אותו מאת ה' באו עליו ולשים מבטחו בהש"ת לבדו כי הוא יושענו מצרתו ועד אשר יחליץ הימנה עליו להתחזק ולעמוד בנסיון, עצם עמידתו של האדם בנסיון הבטחון מזכה אותו להיושע. וכן מצינו באאע"ה שנעשה לו נס במלחמת המלכים בעבור בטחונו בה'.

ההכרה באמונה ובטחון משיבה את האדם אל ה' יתברך והיא התשובה. **וכן מצינו בדברי התשובה של הנביא;** "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹזְנֶךָ... אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ... אֶרְפָּא מְשׁוּבְתֶם אֶתְכֶם נִדְבָה" ('הושע' יד). **ולכאורה צריך ביאור;** מה ענין ההכרזה; "אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ" לפסוקי התשובה; "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל... קָחוּ עִמְכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ"? **אלא;** בעת צרה כאשר יחוש האדם כי אין לו להשען אלא על

אביו שבשמים, הרי משיב את כל ידיעתו **אל לבו כי אין עוד מלבדו;** "וְשָׁב נִרְפָּא לֹו" ('ישעיה' ו י). ('שערי ציון')

"בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשָׁבָתָ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ" (דברים' ד ל)

'א"ר יוחנן: "כל צרה שישראל יעובדי כוכבים שותפין בה, צרה. וכל צרה של ישראל עצמן, אינה צרה". **דרש ר' יוחנן:** "כגון צרתן בשושן הבירה שלא היתה אלא לישראל, שנא': "אֶבֶל גְּדוֹל לְיְהוּדִים" ('אסתר' ד ג) **מיד הצמיח להן הקב"ה ישועה, מנין:** "לְיְהוּדִים הָיְתָה אוֹרְהָ וְשָׁמְתָה" ('אסתר' ח טז) ('דב"ר' ב יד).

ביאור הדבר הוא; כי כיון שהצרה כוללת גם את האומות, אז אין בני ישראל פונים אל אביהם שבשמים בתפילה ובתשובה, כי הם סומכים על דרכי הטבע, סומכים על תחבולות האומות השותפות לאותה צרה. ולכן אינם מכוונים לבם אל אביהם שבשמים ונתלים בסיבות טבעיות ומדיניות.

אבל כאשר הם נשארים לבדם בצרתם, הם נעשים מבודדים מכל האומות, אז אין להם סיבות טבעיות שיוכלו להתלות בהן להיחלץ מן הצרה, שהרי אז כל אומה ואומה פונה עורף לעם ישראל ועוזבת אותו לאנחות. מצב זה לוחץ על עם ישראל לשאת עיניו למרום ובאין ברירה הם נזכרים בו ית"ש ונושאים אליו את עיניהם, כי כלו כל הדרכים, אין מי שיבוא וידרוש את טובתם כולם מתרחקים מהם, הידידים שנראו כאוהבים נעשו לשונאים, אין מי שיכיר בצדקתם ובזכות קיומם ואז מתיאשים הם מכל תקוה שיעזרו על ידי מישהו והם פונים אל אלקי הרחמים האחד שבידו הכל.

מספרים על אחד הצדיקים; שבאו אליו איש ואשתו שיתפלל עבורם להתברך בבנים, הצדיק שמע את בקשתם ואז הציג בפניהם תנאים קשים **תנאים כבדים מנשוא;** כי ישלמו לו סכום גדול ביותר שאינו לפי כחם, בני הזוג המדוכא הביטו זה בפני זה בעינים תמהות והביעו השתוממותם שלא ציפו לשמוע כזאת מפי הצדיק, הם התחילו להפציר בו שיעשה להם הנחה ויתחשב עם מצבם הדחוק, אך הוא מתעקש בתוקף על דרישתו ואינו מוכן לותר מאומה ולא יברכם עד שישלמו את הסכום הגדול הזה.

כראות בני הזוג שכלתה תקותם לקבל את ברכת הצדיק, **פנתה האשה לבעלה בקול מר ואמרה לו:** "הלא תראה שסגורה הדרך בפנינו להשיג את שערי

הברכה באמצעות תפילת הצדיק, הבה ננסה נא בעצמנו לפנות באופן ישיר אל הקב"ה שהוא מקור כל הברכות, שהוא קל רחום וחנון העושה חסד חנם בכל דור". וכאן פרצו שניהם בבכי עז ועקרו רגליהם מבית הצדיק במגמה לשוב לעירם ולביתם כאשר שניהם שבורי לב.

כראות הצדיק את נאמנות לבם של בני הזוג את בכיתם ותחנונם לה' החזירם לביתו באומרו להם: "לרגע הזה חכיתי, רצייתי להביא אתכם אל הרגע הזה, שבו תחושו ותרגישו שאין לכם על מי לסמוך אלא על אבינו שבשמים. ואמנם כאשר הרגשתם שכלו כל הקיצין ואין לכם על מי לסמוך ועל מי שיעזור לכם ואין לכם אפילו מי שיתפלל עבורכם ואזי פניתם ישר להקב"ה הכל יכול, אז באותו הרגע נשמעה בכיתכם בשמים, תפלתכם נתקבלה ועוד בשנה זו תפקדו".

כן הוא לגבי עם ישראל כולו; כאשר כלות כל התקוות והאמצעים שלו בדרך הטבע, כל האומות פונות לו עורף. ואף חסידי אומות העולם מתעלמים מאתנו ומתנכרים לנו, רואים שאין לנו אף אחד בעולם השותף לצרותינו, סתומות כל הדרכים להצלחתנו ולזכות קיומנו, אל תפול רוחנו שהרי דוקא אז תצמח לנו הישועה. ועלינו לפנות רק אל אדון ומלך העולם שממנו הכל והפניה הזאת תעורר רחמים בשמים שהקב"ה יגן בעדנו.

חזקה מאד היתה תשוקתו של האבן עזרא ז"ל לראות את הרמב"ם; אולם היות שהיה עני גדול לא יכול היה במשך זמן רב לבצע את תשוקתו ורק לאחר זמן ארוך הצליח להגיע אליו ולראותו. מיד לאחר הפגישה הראשונה, כאשר הרמב"ם הסתכל בו, ציוה למשרתו להושיבו בחדר אפל בלי אור אף בלי נר ולתת לו רק לחם צר ומים לחץ. האבן עזרא ז"ל הופתע מאד מן ההתנהגות המזוזה הזו של הרמב"ם, עד שכמעט התחיל להסס אם זהו הרמב"ם, או שמא הטעוהו, שכן כיצד תתכן הנהגה כזו לחכם אלקי כמוהו וכאשר עברו עליו יומים ברוב צער ויסורים, פרץ בבכי והיה מרבה בבכיה על מזלו הרע.

כאשר נודע לרמב"ם על בכיותו, ציוה להביא לו כוס שבה יטיף ויוריד את הדמעות. לאחר זמן קצר שחרר אותו והביאו לבית, התנשק עמו חבקו וכבדו וערך לפניו סעודה ומשתה, שקעו בשיחות ארוכות ועשה לו כבוד גדול, בתום השיחות העמיד את הרמב"ם על פליאת התנהגותו המזוזה, על מה שהושיבו בחדר אפל ובתנאים קשים ביותר, כאן גילה לו הרמב"ם את הסוד טעמו ונימוקו.

אמר לו: "כי מיד בראותו אותו הסתכל בעיניו והבחין שיש בהן תולעים

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

אל הקיר עד שמתאישים מעזרת העמים ואין להם על מי שיסמוכו, אין להם מקום לטעות, שאף האומות הנראות לנו ידידותיות כולם בוגדים בנו ועוזבים אותנו לאנחות. וכאשר כל הדרכים סתומות ונעולות, הרי פונים בני ישראל בבכיות למרום, צועקים בקול מר ליוצר נשמתם ומקבלים עליהם עול מלכות שמים והקב"ה פושט ידו ומקבלם באהבה ונותן להם ישועה. (ואני תפילה) ■

שלתוכה הכניס את דמעותיו והראה לו את התולעים והחייזקים השורצים בה. **כך גם הקב"ה**; כשהוא רוצה לקרב את לבות בני ישראל אליו, הריהו רוצה לסחוט מהם אנחה עמוקה ודמעה טהורה. וטבע כל אדם כאשר הם נמצאים בשלוחה אינם בוכים ואינם נאנחים ועל כן מביא עליהם צרות, הוא מבדיל ומפריד אותם, שהצרות יהיו רק לישראל לבד בלי שותפות עם האומות, הוא לוחץ אותם

וחידקים רעים שיכולים לסכן את ראייתו ובמשך זמן מסוים יקלקלו את עיניו עד כדי עיורון. ולפי אבחנתו והבנתו הרפואית, **לא מצא עצה ודרך אחרת זולת זאת**; שיבכה הרבה והדמעות ישטפו את עיניו וכך ינקו ויבריחו את התולעים וזו תרופתו. אך הרי בלי סיבה אי אפשר לבכות ולכן הביאו למצב כזה שיהיה מוכרח באמת לבכות וינצל מסכנת העיורון". ומיד הביא את הכוס

חולה מקדם

ערבים ומבריאים אם לא?! אבל אתה הגעת חולה ונגוע, מה לי ולך? לא הכנתי את מטעמי בשביל חולים". **זהו שאמר הכתוב: "יְשָׁרִים דְּרָכֵי ה' והראיה; וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם"** יוסיפו על ידם כח ועוצמה. **ואילו; "פְּשָׁעִים"** שהשחיתו את חסנם הרוחני **הם; "יִפְשְׁלוּ בָם"**. כמו **שאמרו; "זכה, נעשית לו סם חיים. לא זכה, נעשית לו סם המות"** (יומא' עב). חלילה. ייטיב את מידותיו ויתרפא והמצוות יהיו לו לאור יקרות. (כוכב **מיעקב'** ויצא) ■

יין רקח ועסיס רמונים. הגיע לשם עני וישב לאכול, פיטם עצמו בברבורים שלו ודגים. ויצא מן הבית מתנווד, על מדרגות הבית כרע נפל והובהל לבית החולים במצב אנוש. הרופאים קבעו, כי מחלת כליות קשה מקננת בו ואוכל זה היה כסם מות בעבורו. הצטער העשיר בשמעו זאת והלך לבקרו. **ראהו העני ולחש בשארית כחותיו: "רוצח". נשא העשיר את ידו ואמר: "עד כאן. רשאי אתה לשאול את המוני העניים האוכלים על שלחני מידי יום ביומו, האם מאכלי**

"פי ישרים דרכי ה' וצדקים ילכו בם ופְּשָׁעִים יִפְשְׁלוּ בָם" (הושע' יד י')

שאל המגיד מדובנא זצ"ל, אנו יודעים כי; "פקודי ה' ישרים משמחי לב מִצְנֵת ה' בְּכָה מְאִירַת עֵינָיִם" (תהלים' יט ט) כיצד זה מואסים הרשעים במצוות והן להם לעול ולמשא? **ותירץ במשל; משל לעשיר, נכבד ורב חסד, מכניס אורחים בנדיבות וביד רחבה, שלחנות ערוכים לו בביתו וצוות משרתים עומד הכן להגיש מטעמים ומעדנים ולהשקות**

שחתנו לכן תעבנו

העני לא יכול היה עוד להתאפק ואמר: "הלוא דודי אינו שומע אתכם עתה. יכולים אתם לומר את האמת, האוכל היה מר כלענה". תמהו השומעים: "כיצד אפשר לומר כך על ארוחה כה טעימה?" אמר אחד: "אני אומר לכם, אני ישבתי לידו ומפיו עלה ריח בצלים. ואם הוא אכל קודם צנון ובצל ודאי שלא היה יכול לחוש בטעם המעדנים". והנמשל; **אמנם; "פקודי ה' ישרים משמחי לב מִצְנֵת ה' בְּכָה מְאִירַת עֵינָיִם" (תהלים' יט ט). במה דברים אמורים? במי שיתיצב ללמוד בנפש טהורה ולב זך. אבל מי שמשחית את נפשו בעבירות ובתאוות, יהיו לו התורה והמצוות מרים כלענה, שהרי הם מתנגדים לכל תאוותיו והלך רוחו. **זהו שנאמר; "הוי האֲמָרִים לְרַע טוֹב נִלְטוֹב רַע"** (ישעיה' ה כ). **כלומר; ע"י עשיית הרע לטוב וההליכה אחר התאוות, האדם ממלא עצמו במרורים, שמחמתם הוא אומר לטוב רע. וזהו שאומרים; 'שחתנו... תעבנו'. כלומר; ע"י ההשחית שהשחתנו את נפשנו בעשיית הרע, 'תעבנו' את עשיית הטוב. (אהל יעקב' פקודי) ■****

האחיין הנשכח מלב. **חלשה דעתו והוא אמר לאשתו: "אל תבטחו בנדיבים"** (תהלים' קמו ג) שוא תשועת אדם. הבי לי לאכול מאשר אתך בבית". הלכה והביאה לפניו פת קיבר, צנון ובצל. כסס את הלחם ואכל את הצנון, קינח בבצל ולא הותיר פירור. ככלותו לאכול נשמעה נקישת בדלת. **משרת העשיר בא ובפיו הזמנה: "דודך מחלה את פניך שתכבדו בנוכחותך בסעודת משתה בנו". היה גם היה לו מה לומר לשליח, אבל הוא כבש את זעמו, אין לריב עם דוד עשיר. הוא לבש את בגדי השבת והלך לסעודה. הוא נטל את ידיו ונגס בחלה משונה היה לה טעם בצל... ולדגים משום מה, היה טעם של צנון... המלצרים אספו את הצלחות והגישו את הצלי והרוטב. המראה היה משובב עינים, אבל הוא אך לקחו לפיו, הבשר עונדו בין שיניו ותחושת קבס עלתה בו. הוא הספיק להמלט החוצה והקיא בלא הפוגות... בצעד כושל חזר לשלחן חיוור ורועד והביט בבחילה בסועדים סביבו: 'כיצד מסוגלים הם לאכול?!' לאחר הסעודה התפזרו הקרואים. בלכתם, שבחו והללו את המאכלים והמעדנים.**

'תעבנו' (סליחות)

כיצד אפשר לתעב את המצוות? והלא נאמר בהן; "הַיְיָ מְדִים מְזַקֵּב וּמְפַז קֵב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צִיּוֹנִים" (תהלים' יט יא) **עונה על כך המגיד מדובנא ע"פ משל; משל לעני מרוד שדודו היה עשיר מופלג, אך כרוב עושרו כן קמצנותו. הוא לא תמך כלל באחינו האביון. גם כשעמד להשיא את בנו לא נתן לבו לערוך חתונה רבת משתתפים אלא סעודה מצומצמת לקרואים בודדים. מכל מקום, העני היה בטוח שיוזמן לסעודה, הלא קרוב הוא לו, דודו. ובסעודה, כך גונב לאזניו, יוגשו מאכלים כיד המלך, מעדנים מובחרים. צם העני יומים תמימים ולא אכל את לחם ניקודיו לקיים בעצמו את מאמר חז"ל; **'במקום שיכנס ירק, יכנס בשר'**. הרעيب עצמו יומים ונחלש מאד, גרר עצמו אל החלון לראות אם משרתי דודו כבר החלו להזמין את הקרואים. ראה את המשרתים הולכים וחופזים ועוברים על פני ביתו בדרכם להזמין את הרב ואת ראש הקהל, את פלוני הנגיד ואת אלמוני הסוחר ומתעלמים כליל מקיומו של**

'ועל חטא שחטאנו לפניך בוידוי פה'

מכות בחינם

בעל האכסניא

המגיד מלובלין זצ"ל נשא את משלו

ואמר; מעשה בשר אחד שהיה לו בן יחיד. השר הועיד את בנו לגדולות ובקש להפקיד בידו מחוזות ושררה. השר בטח בכישוריו וביכולתו של הבן, אבל בקש בתחילה שהלה יוסיף דעת וישתלם בחכמות. לכן שלחו אל מוסדות הלימוד בעיר הבירה וכבר הכין לו שם אכסניא נאותה ושכר את טובי המלמדים. וכדי שבנו לא יקלע למחסור ציידו בסכום כסף גדול, **אך זאת בקש ממנו:** "בני יקירי, חביב אתה לי כנפשי, אתגעגע אליך עד מאד וארצה לדעת משלומך ומהתקדמותך בלימודים. הבטח לי שבהיותך בדרך ובהגיעך למקום לימודיך ובכל עת תכתוב לי אודותיך. רצוני לדעת היכן אתה ומה מצבך". הבן הבטיח ונפרד מאביו לשלום. יצא לדרכו והגיע לאכסניא על אם הדרך. בעל האכסניא ראה לפניו בן עשירים מפונק מנוער ובידו כסף רב והחליט שלא לשמוט מידי טרף זה. קבלו בכבוד וביקר ושרתו בנאמנות ובחלקת שפתים, האכילו ממיטב המאכלים והשקוהו יין ישן ומשובח. היין הביא לתנומה והשינה לרגיעה והרגיעה לתיאבון וחזור חלילה. ובעל האכסניא כרכר סביבו ושרתו והעניק לו הרגשה טובה ונעימה בלא טרדות והגיגים. טוב היה לו בחיי הבטלה הנעימים והוא פתח ברצון את ארנקו ושילם במיטב כספו מידי יום ביומו ושכח לשם מה יצא לדרך, שכח לאן הוא אמור להגיע ומהיכן יצא... בינתיים ישב האב בטירתו והמתין למכתב מבנו. עבר שבוע, עברו שבועים ולא התקבל כל אות חיים. האב שלח שלוחים לעיר הבירה אל האכסניא שהוכנה לבנו והתברר שהוא כלל לא הגיע. חקרו ודרשו ואיש לא ראהו ולא שמע את שמעו. נעלם ואיננו. נתקף האב בפחד ובהלה והחליט לצאת בעצמו לדרך להתחקות אחר עקבותיו של בנו. **מי יודע מה אירע לו;** אולי נחטף, אולי נשדד, אולי חלה בדרך, אולי כשל ושבר רגל, אולי נתקף שבץ ומת? איתר את העגלון שהסיעו עד העיר הקרובה, מצא את האכסניא ששהה בה ללינת לילה, וכן את בני השיירה שהצטרף אליה עד לעיר הבאה וכאן אבדו עקבותיו ומכאן כנראה המשיך לבדו. הלך האב בדרך והרעב הציק לו, ראה פונדק על אם הדרך ונכנס.

ואת מי ראות עיניו אם לא את בנו יחידו, מחמד עיניו, מיסב בהרחבה ליד השלחן הערוך בפאר וגדוש במאכלי תאוה ובעל האכסניא מכרכר ומפוזז סביבו ומשרתו ברוב חנופה. הבן ראה את אביו והתחלחל. הוא זינק ועמד על רגליו, **רץ לעברו והתנפל לרגליו:** "אבא, אבא, הוציאני מכאן. אני שבוי בחנופתו של הפונדקאי, אני כבול בכבלי המעדנים והיינות, הם בילעו עלי את דעתי עד ששכחתי מכל דבר. שכחתי מאין באתי ולאן אני הולך ושכחתי אפילו ממך ומלכתוב מכתב, מלמלא אחר הבטחתי". **מצבנו בכל ימות השנה דומה כ"כ למצבו של אותו בן עשירים בפונדק;** הלוא נשלחנו לעולם למטרה מסוימת, נשלחנו כדי לסגל תורה ומצוות. וכבר הוכנו בעבורנו מורים ואכסניא, סייעתא דשמיא מצפה לנו בדרכנו זו, הן ברוחניות והן בגשמיות. אבל אנו סטינו מן הנתיב וסרנו לאכסנית היצר והוא דואג להסיח את דעתנו ממטרתנו ויעודנו, הוא זומם לכלות את כל רכושנו ומבלע את דעתנו עד שאין לנו פנאי להתקשר אל אבינו, לכתוב אליו כמובטח. אכן, בעשרת ימי תשובה הן הודיעונו **חז"ל כי הקב"ה בא אלינו:** "**דַרְשׁוּ ה' בְּהִמְצָאוֹ קִרְאֵהוּ בְּקִיּוֹתוֹ קְרֹב**" ('ישעיה' נה ו) **אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים** ('ראש השנה' יח.). האבא בא אל הפונדק לחפש את בנו **הלוא נזדעזע ונפול לרגליו ונזעק בקול מר:** "**ראה נא בעיני וריבה ריבנו**" ('תפילת עמידה'). ראה איך הסיחו את דעתנו וחלצנו מכאן לעיר הבירה, אל המורים והאכסניא שהכנת בעבורנו בטובך". ('אהל יעקב')

'ועל חטא שחטאנו לפניך בוידוי פה' ('ידוי' יום הכפורים)

ה'חפץ חיים' זצ"ל סיפר; מעשה בעני שבא לפני סוחר עשיר ובקש שיקחהו אליו ויספחהו לעבודתו, שאם לא כן יגוע ברעב. ריחם עליו העשיר ולקחהו לשרתו. פעם הוצרך העשיר לנסוע מביתו **קרא אליו את המשרת ואמר לו:** "אני אעדר מביתי לכמה ימים, הא לך גליון ניר זה שבו מפורטות כל העבודות שיש לעשותן וכל הדברים שיש להמנע מהם, קרא אותם,

הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זצ"ל סיפר; שהרה"ק ר' דוד ממיקוליב זצ"ל נתמנה לשליח ציבור בעיר זאסלב, התפלל שם בימים הנוראים וחיפש חידושים נאים וסלסולי זמר שנשאו חן בעיני הקהל. כעבור שנה שב להתפלל שם ושמע שהמתפללים מבליעים את נעימותו בתפילתם. **נענה ואמר:** "אספר לכם משל; פעם חזרו 'כלי זמר' מנגנים מחתונה בה שתו לשכרה. ובהיותם בגילופין לא שמו לב לכך, שהצילו, הכינור הענק, נשטמ מהעגלה ונפל לארץ בשבילי היער. **בא השועל וראה כלי מוזר;** תיבה עגולה ומאורכת שמיתרים מתוחים לארכה ובמרכזו פעור חור אפל התיבה היתה יפה להפליא אבל השועל לא נפל בפח. פעם נתפסה רגלו במלכודת והוא נאלץ לנשוך את אצבעו ולקטעה כדי להחליץ משם. עתה, האם אין זה סוג חדש של מלכודת? החוטים המתוחים והחור הפעור מתחתם, כל זה חשוד, חשוד עד מאד. ובכל זאת, הרי זה כה יפה ונוצץ, קורץ ומפתה. נשא השועל את כף רגלו והעבירה בזהירות על אחד המיתרים ונשמע קול כה ערב ונעים לאוזן. ניסה השועל את המיתר השני וקול נוסף רטט והפעים. החליט השועל לגרור את הכינור למערתו. אבל בכל זאת, אולי מלכודת בו? הקיף את הכינור סביב סביב, הלך סחור סחור, **התלבט והתחבט ולבסוף נענה ואמר:** "הקול קול של מלאך

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

והפנימיות תככים של שטן" ... ('אמרי פנחס' ט)

"ה' אלקיך הוא עבר לפניך... יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר ה'" ('דברים' לא ג)

פירש האלשיך הקדוש זצ"ל; משה רבנו בא לחזק את אמון העם ביהושע בן נון, שלא יחששו שמא לא יהיה ה' עם יהושע כאשר היה עם משה, לפיכך אמר; "ה' אלקיך הוא עבר לפניך הוא ושמך את הגוים האלה מלפניך וירשקם" דעו כי לה' הישועה והוא הנלחם לכם. אבל; "יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר ה'" על ידו תהיה הישועה, כי ה' ניצב לימין מנהיג הדור.

"ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ" ('דברים' לא ז)

פירש הגאון 'בשמים ראש'; שמנהיג חייב להיות עניו ושפל רוח, אבל כלפי חוץ עליו להיות תקיף ולנהוג נשיאותו ברמה, כמו שמצינו שרבנו הקדוש היה עניו מופלג וציוה; 'נהוג נשיאותך ברמים' (כתובות' קג). וזהו שנאמר; "ויקרא משה" העניו מכל אדם ('במדבר' יב ג) "ליהושע ויאמר אליו: לעיני כל ישראל חזק ואמץ". לעיניהם תפגין מנהיגות.

"ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל

אלהים אחרים" ('דברים' לא יח)

פירש רבי אליהו בן הרוש זצ"ל; הכתוב מזהיר מפני הסתר פנים כפול ומכופל. ראשית; "על כל הרעה אשר עשה", על כך מגיע הסתר פנים אחד. אך אז קורה דבר נורא; תולים את הצרות במקרה ופונים אל אלהים אחרים...

כאשר יהודי בא לפני השי"ת וכאילו אומר לו: "אני רוצה לחזור בתשובה ולהיות אדם חדש". כביכול הקב"ה שואל אותו: "איזה סוג של אדם אתה רוצה להיות מעכשיו"? (פעם מישהו שאל את רבי אהרן קוטלר זצ"ל: "הרי כל אדם מרומז בתורה. איפה אני מרומז?" ענה לו רבי אהרן: "איפה שתכניס את עצמך"). הקב"ה הרי בורא את האדם. אבל איזה אדם? התשובה היא; הצורה שאנחנו מעצבים את עצמנו כך הקב"ה עושה אותנו. והנה בימים אלו מרבים באמירת 'סליחות'. מה פירוש 'סליחות'? כתוב ב'אליה רבה'; 'בכל הקרבנות נאמר: "נהקרבקתם" ('ויקרא' כג) ובראש השנה נאמר; "נעשיתם" ('במדבר' כט ב) שיעשה האדם עצמו קרבן בראש השנה' ('אליה רבה' תקפא). המסר עבורנו בדברים אלו הוא; שבראש ובראשונה אנו מוכרחים לסלק מעצמנו את האדם הישן. וכאשר אנו אומרים וידוי פירושו של דבר; שאנו מודים ומתודים שה'אני' של פעם זה לא אותו 'אני' שברצוני לברוא מחדש. פעם 'אשמתי' פעם 'בגדתי' פעם 'גזלתי' ופעם 'דברתי לשון הרע', את ה'אני' הזה הנני הולך עכשיו לשחוט, 'שיעשה האדם עצמו קרבן'. זהו השלב הראשון של העבודה בימים אלו. אח"כ מגיע השלב השני; לברוא אדם חדש. (הרב פנקוס זצ"ל 'שיחות לימים נוראים')

ביהדות ישנה מערכת של תרי"ג מצוות. מערכת זו אינה אלא בבחינת 'גוף' וכדי להחיותה נדרש האדם להכניס בתוכה 'נשמה'. כי אם לא מתבוננים, ניתן לחיות כ'יהודי סינטטי' לא אמיתי. לקיים את כל המצוות; תפילין, ציצית, מזוזה, שבת, ר"ה ויו"כ ואף להשקיע ממון רב באתרוג מהודר ועדין כל זה אינו אלא בגדר; 'גוף ללא נשמה'. הדבר היחידי המפיה רוח חיים בקיום המצוות ועל ידו נעשה האדם עובד ה' אמיתי הוא; לימוד התורה. התורה הקדושה מורכבת משני חלקים; המבנה החיצוני, שהן המצוות. ומלבד זאת טמונות בתורה הקדושה פנימיות ושייכות לרבנו של עולם. ההבדל בין אדם אשר מלבד קיום המצוות גם קובע עתים לתורה, לבין זה שרק מקיים את מצוות התורה אך לא זכה במשך כל ימי חייו להתעסק בלמוד התורה, זהו כהבדל התהומי שבין אדם לרובוט. אדם שאינו עוסק בתורה חסרה לו השייכות לקב"ה עצמו, השייכות לרשב"ע עצמו נמצאת אך ורק ב'תורת חיים'. ולכן; 'הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו, שמתוך שהיו מתעסקין בה המאור שבה היה מחזירן למוטב' ('איכ"ר' 'הקדמה' ב). חז"ל מלמדים אותנו דבר נורא; 'עמי ארצות אינן חיים (בתחית המתים) דכתיב; "פי טל אורת טלך נאךך רפאים תפיל" ('ישעיה' כו יט) כל המשתמש באור תורה, אור תורה מחיהו. וכל שאין משתמש באור תורה, אין אור תורה מחיהו' (כתובות' קיא:). בתחית המתים יקומו רק אלו שלמדו תורה, כי בה טמונים השייכות והקשר לרשב"ע ובכחה להחיות בתחית המתים. (הרב פנקוס זצ"ל 'שיחות לימים נוראים') ■

הפוך בה..

סמלי שיוכיח את חרטתו. הוא קם מהמושב שליד הנהג והלך באוטובוס לאחור לכיוון דרום והתישב בספסל האחורי... ('המוסר והדעת') ■

לאוטובוס הנוסע בכיוון ההפוך הוא צריך לנסוע לדרום והאוטובוס נוסע צפונה. מה עשה? החליט, שאין ביכולתו לעצור את האוטובוס ולרדת. אבל הוא יעשה מעשה

הסבא מנובהרדוק זצ"ל המשיל את המתודה וממשיך בדרכיו הנלוזות; לאדם שעלה לאוטובוס וישב ליד הנהג. המכונית החלה בנסיעתה ולפתע נודע לו שהוא עלה

להזמנת הרב אמנון יצחק שליוט"א לאזור מגורך או לכולל אברכים (לכולל בשעות הבוקר) 050-6788867 יהונתן

מרבנו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א 'פרי חיים'

בעקבות המסע לצרפת – א'

הנה לפני כעשר וחצי שנים, בחודש אדר תשס"ב נסע רבינו לשלשה ימים לצרפת, לשלש ערים, **המה**; פריז, עקסלבען, שטרסבורג. ובכל מקום היה כינוס גדול של בני המקום ודיבר רבינו על החובה לגדל את הילדים 'לתורה בלבד!' ולשנות את המושג המוטעה שהושרש שקודם ילמד הילד בגרות... ואח"כ ילמד בישיבה קדושה (כמובא בקונטרס המסע לצרפת).

וב"ה חפץ ה' בידו הצליח ונעשה שינוי גדול בדבר והוקמו ישיבות על טהרת הקודש בכמה מקומות. והרבה פירות מישיבות קטנות אלו המשיכו בישיבות גדולות חשובות בארץ ישראל וזכו להיות תלמידי חכמים גדולים המוסרים נפשם באהלה של תורה.

וכאשר עברו כ"כ הרבה שנים מאז וכידוע שהיצר הרע לא נח ולא שקט, באו תלמידי חכמים גדולים ובראשם מיודעינו הגאון רבי יצחק כץ שליט"א ראש מוסדות 'יד מרדכי' בפריז ו**ספרו לרבינו**: "שלאחרונה נחלש הענין הנ"ל וצריך לחזור ולהעיר את רוחם היקרה של בני צרפת לכך". והסכים רבינו לבוא ולעורר אהבתו הישנה.

ואני רואה הכרח להוסיף דבר אחד שסיפרה אז הרבנית ע"ה שכידוע כשנסע רבינו לצרפת בשנת תשס"ב שכבה על ערש דווי ממש ו**סיפרה**: "שכששאלה את רבינו: "למה נוסע וכי חושב שיוכל להפוך לצרפתים את הראש? הרי הם חושבים רק על בגרות ובגרות?"

השיב לה רבינו שיבלחט"א: "גם אני חושב שזה לא יועיל, אבל היות ויש כאלה שטוענים שזה יכול להשפיע, אני לא רוצה שכשאבוא לאחר מאה ועשרים שנה לבית דין של מעלה, ישאלו אותי: "היכן

התלמידי חכמים שהיו צריכים לצאת מבני צרפת?" **ואם אשאל**: "מה אתם רוצים ממני?" **יאמרו לי**: – כאן הזכיר את שמו הפרטי – "למה לא נסעת לצרפת לחזק אותם, הרי הם היו שומעים לך ושולחים את בניהם לישיבות קדושות!" ומה אענה על זה?"...?

ובשנת תשס"ב היתה אסיפת ראשי ישיבות קטנות לאחר הכינוס. **ושאלו את רבינו**: "אולי כדי להשפיע על ההורים לא לשלוח לבגרות, כדאי להתחיל בשלב ראשון רק מגיל 15 וכך במשך הזמן יוכלו להשפיע שישלחו כבר בגיל 13?" **והשיב להם מרן**: "בודאי שלא כדאי וזה כל הצרה; שחושבים שלימוד התורה בא אח"כ ובאמת צריך להיות להיפך, הדבר הראשון זה 'תורה' ימי הנוער הם ימים טובים, כי אז בן אדם קולט ונכנס לו ואחרי זה מה שהוא יותר מבוגר הוא קולט כבר פחות והכל כבר פחות. והאנשים מבינים שבשביל השטויות צריך את ימי הנוער וללמוד תורה טוב גם כשהוא כבר מבוגר. וזה לא נכון, כי צריך להתחיל כשעדין צעיר; **'חנך לצער על פי דרכו'** ('משלי' כב ו). דוקא כשהוא נער צעיר (ואחרי זה כשיהיה בן עשרים או עשרים ושנים אם מוכרח אפשר ללמוד עוד דברים) אבל הם עושים הפוך, כי היצר הרע הופך את השכל. ולכן בודאי שצריך להתחיל ללמוד אתם תורה לפני גיל חמש עשרה. כי עד חמש עשרה הוא כבר איבד שנתים, רק להתחיל מיד אחרי הבר מצוה.

ואמנם בתחילה ההורים לא ירצו כ"כ ויבואו רק אחרים, אבל אחרי שיתחיל ויכנס יותר ויראו שזה טוב, כמו **שהגמ' אומרת**: **'מה הבריות אומרות עליו? אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה'** ('יומא' פו.) כי עי"ז ההנהגה של הילדים בבית היא אחרת, כי סוף כל סוף אלה שלא לומדים תורה גם

ההנהגה בבית היא אחרת, הם פראים, הם קוראים לאבא... וכשיראו את זה כבר יבואו. ואפי' אם יהיה הורה אחד שיעשה או שנים, במשך הזמן יהיה עוד אחד ועוד אחד, יראו שהילד הזה מתחנך טוב, אז יהי; שמתחילה היו 2 נחשונים שבאותו לילה הודיעו רשמית ששולחים את בניהם לישיבה קדושה הלא המה ידידינו הד"ר ר"י הררי שיחיה וידידינו הר"ש פוליצ'ר שיחי'... ומשם המשיך הלאה והלאה...)

בהיות רבינו כעת בדרך לצרפת ביקש מהגאון רבי יוסף אפרתי שליט"א להזכיר בדבריו את הגזירה הנוראה שרוצים לחוקק באירופה על המילה **ואמר**: "שזוהי גזירה להעביר על הדת". ורבינו בעצמו לא הזכיר את הדבר, היות וכל מטרת נסיעתו היתה כדי לחזק את בני הנוער לתורה ולא רצה לדבר על שני נושאים **בבחינת**: **'תרי קלא לא מישתמעו'** (ראש השנה' כז.) (כך היה מובן).

וכאשר הזכיר הנ"ל לרבינו: "שלפני כעשר שנים בנסיעת רבינו לצרפת כתב מרן פוסק הדור זצוק"ל במכתב לכינוס, שרבינו נוסע במסירות נפש" הסכים רבינו שנסיעה זו בודאי בבחינה זאת...

והרי אחז"ל: **'כל מצוה שמסרו ישראל נפשם עליה נתקיימה בידם'** ('ספרי' ראה' כד) ממילא המסירות נפש הנוראה של רבינו בשביל לחזק את בני צרפת שיגדלו תלמידי חכמים אמיתיים ללא שום דבר אחר בראש, כמו **שזעק בשארית כחותיו**: "לחנך רק לתורה ותורה ותורה!" בודאי תעמוד לזכות שבאמת יתקיימו הדברים ותחזור עטרת צרפת לראשה שהיו בה גדולי עולם; רש"י ובעלי התוספות, שמביא רבינו הרבה מה שכתוב בספר 'ציצה לדרך'; **'שהיו אלפי בעלי תוספות ומסרו נפשם על התורה'**. ע"ש. ■

היכל התרבות אליהו סעדון 87 יום ראשון ז' תשרי 23/09/2012

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

אור יהודה

אולמי גולדן קראון האורגים 16 יום שני ח' תשרי 24/09/2012

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

אשדוד

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

הנוכל/ת

אלף, שמונה מאות וחמשים דינרים". חיוך הסתמן על שפתי הפרופסור. חיוך מבין, מרגיע... "כן, אני יודע. שב וספר לי איך זה התחיל..." **ביקש ממנו.** חשש עמום התגנב ללב הסוחר. "איך התחיל... מה?" **שאל בחשד.** "השגעון הזה שלך, האשה סיפרה לי הכל, אתה יכול להיות גלוי לב כלפי. כידוע לך, אני מומחה למחלות נפש. היא היתה כאן בבקר וסיפרה שמישהו מתחזה לסוחר באבנים טובות ומציק לה בטענות שוא, שהיא חייבת לו הון עתק על תכשיטים שהיא רכשה ממנו, כביכול. ביקשתי ממנה להביאו הנה, אם תוכל. ואני רואה שהיא הצליחה... הי, מה קרה? קום, התעורר. הצילו, מים..." הדלת נפתחה והמשרת הביט על הסוחר שהתמוטט לרגליו בעלפון עמוק... **כך הם דרכי היצר;** נוטל הוא מאתנו את כל מחמדנו, את המידות הטובות הטבועות בנו, את המצוות המאירות שהיינו אמורים לקיים ומבטיח לנו שכר נפלא, אושר וסיפוק, אם נתפתה ללכת אחריו. ואנו מפקידים בידיו את אוצרותינו וסופנו, מפח נפש ואכזבה, קרחים מכאן ומכאן... **(שיח אלעזר' יט) ■**

כדברי האשה. היא צלצלה בפעמון ומשרת פתח את הדלת. "הבאתי עמי את הסוחר" **אמרה האשה.** המשרת הצטודד והניח להם להכנס פנימה. הם פסעו על פני המרבדים הרכים, האשה הנחתה אותו אל הטרקלין ונטלה את התכשיטים להראותם לבעלה ולהביא את ההמחאה. הוא חיכה. עברו חמש דקות, עשר דקות, רבע שעה והאשה לא שבה. **תמה הסוחר:** "כמה זמן נמשכת כתיבת ההמחאה? מי יודע, אולי הפרופסור עסוק, אולי הוא נועד עתה עם מישהו. נקפו עשרים דקות, חצי שעה והוא החליט לברר את הענין. קם הסוחר ממקומו ויצא אל הפרוזדור. המשרת היה שם. "שמא תאמר לי, היכן חדרו של הפרופסור?" **שאל.** "הנה, כאן" **הורה המשרת.** הוא פנה לשם, נקש על הדלת והוזמן פנימה. הוא פתח את הדלת ולעיניו נגלה איש קשיש יושב ליד המכתבה, שהורה לו בידו להכנס. "כבודו הוא הפרופסור?" **שאל הסוחר.** "אכן כן, הכנס ושב" **ענה לו האיש.** "אבל... היכן האשה?" **תמה הסוחר.** "זה בסדר, היא הסבירה לי הכל. שב ונשוחח..." **השיב לו הפרופסור.** "על מה יש לשוחח? אני הסוחר והחשבון ידוע. ארבעים

המגיד מולדיסלובוב זצ"ל סיפר מעשה שהיה; מרכבה הדורה עצרה ליד חנות תכשיטים יוקרתית ברחובה הראשי של העיר. אשה כבודה ירדה מן המרכבה ונכנסה לחנות. **היא הציגה את עצמה;** אשתו של אחד הפרופסורים באוניברסיטה. היא באה לבחור לעצמה תכשיטים לכבוד יום הולדתה הקרב ובא. המחיר אינו משנה, בעלה ישלם ככל אשר יושת עליו. אין עליה אלא לבחור ולהביא לו. לא בכל יום מזדמן קונה כזה ובעל החנות הראה לה את התכשיטים היקרים ביותר, המשובצים לעיפה ביהלומים ענקיים. הקונה התגלתה כבעלת טעם מעודן. היא בחרה ביפים וביקרים שבין התכשיטים ובקשה מהסוחר שיעטוף אותם באריזת מתנה ולצרף אליהם את המחיר. "עכשיו, אם תואיל" **אמרה לו:** "אסיע אותך במרכבתי אל ביתי, אציג את התכשיטים בפני בעלי ותקבל המחאה על הסכום כולו". הסוחר נענה ברצון. הם עלו למרכבה וזו שעטה אל רובע היוקרה, איזור מגורי העשירים. המרכבה עצרה ליד אחד הבתים והם עלו במדרגות השיש. **הסוחר סקר את שלט הנהגושת שעל הדלת;** פרופסור פלוני,

הנושאים הכי חמים

בהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

סליחות

תפילות ל"מים הנוראים"

וכן ניתן להעביר

רצועות MP3 לנגנים

או להשיג בארגון 'שופר'

רחוב מתתיהו 10

בני ברק

בין 10:00-18:00

להזמנות בטלפון

03-6777779

בס"ד ארגון 'שופר' מתכבדים להודיעכם על תוכנית הנופשים החדשה לשנת התשע"ג

בהשתתפות הרב **אמנון יצחק** שליט"א
ורבנים נוספים במלון מדיסון **** דלאקס
רח' העליה 17 נהריה

שבת פרשת	מסלול	תאריך
פרשת ויצא	ששי-מוצ"ש	ט' כסלו 23/11/12
פרשת וישלח	ששי-מוצ"ש	ט"ז כסלו 30/11/12
פרשת וישב	ששי-מוצ"ש	כג' כסלו 07/12/12
פרשת מקץ	חמישי-מוצ"ש	א' טבת 14/12/12
פרשת ויגש	ששי-מוצ"ש	ח' טבת 21/12/12
פרשת ויחי	ששי-מוצ"ש	ט"ו טבת 28/12/12
פרשת שמות	ששי-מוצ"ש	כב' טבת 04/01/13
פרשת וארא	חמישי-מוצ"ש	כט' טבת 11/01/13
פרשת בא	ששי-מוצ"ש	ז' שבט 18/01/13
פרשת בשלח	ששי-מוצ"ש	י"ד שבט 25/01/13
פרשת יתרו	ששי-מוצ"ש	כ"א שבט 01/02/13
פרשת משפטים	חמישי-מוצ"ש	כ"ח שבט 08/02/13
פרשת תרומה	ששי-מוצ"ש	ה' אדר 15/02/13
פרשת כי תשא	חמישי-מוצ"ש	י"ט אדר 01/03/13
פרשת ויקהל פקודי	ששי-מוצ"ש	כ"ו אדר 08/03/13
פרשת ויקרא	ששי-מוצ"ש	ד' ניסן 15/03/13
פרשת צו	חמישי-מוצ"ש	יא' ניסן 22/03/13

ההרשמה בשעת התשלום לתשומת ליבך:
כל ביטול שיתבצע לאחר שבוע מן ההרשמה כרוך בעמלת ביטול
הרישום בימים א-ה
בין השעות 09:00 - 15:30
03-6777779
שלוחה 557/516
בברכה,
'שופר- ארגון להפצת יהדות'

'שופר מולטימדיה' מציגים - הסרט 'המנצחים'
מוכיח את עליונותם של העוסקים בתורה
על הלוחמים בקרב

סוגיית גיוס בחורי הישיבות
מתיתרת לאחר הצפיה בסרט
אלא אם המלחמה של הממשלה
היא נגד התורה ועקירתה כמובא בסרט.
ארגון 'שופר' עומד להפיץ בתרומותיכם
מאות אלפי דיסקים כאלה
בצירוף הסרט 'הספירה לאחור' לקראת המלחמה הקרובה שבפתח.

לתרומות פנו ל'שופר' 03-6777779 ו/או לאתרנו WWW.SHOFAR.TV